

Tings Finansudvalg, og hvorved den vedtægtsmæssige Understøttelse hidtil er blevet opretholdt. Med det Beløb, der er til Disposition for de Kasser, som ikke er konfliktberørte, vil denne vedtægtsmæssige Understøttelse ogsaa kunne opretholdes i Resten af indeværende Finansaar.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Stauning med Cirkulæret af 1. Marts i Haanden siger, at Kasserne er jo forpligtet til at yde denne vedtægtsmæssige Understøttelse, og at bag denne Forpligtelse staar Statsmagten i Henhold til Cirkulæret, saa bør det ærede Medlem ikke glemme, at heller ikke i et Forhold som dette er nogen forpligtet ud over sin Evne. Under en Konfliktsituation som den foreliggende kan Staten kun yde de Kasser ekstraordinær Hjælp, som er knyttet til Fag, der er udenfor Konflikten, og hvis Medlemmer altsaa ikke deltagere i Afgørelsen af den standende Strid. Jeg spørger det ærede Medlem, hvad han og hans Meningsfæller vilde mene, hvis Staten foretog Udlaan til Organisationer indenfor Arbejdsgiverforeningen, for at Medlemmer, som var berørt af Konflikten, økonomisk kunde holdes oven Vand. Jeg gad vidst, hvilken Dom der fra de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, de socialdemokratiske Talere, den socialdemokratiske Presse vilde lyde overfor den Regering, der optraadte saaledes. Naar Konflikten er endt, maa hele Spørgsmaalet om Formen for Hjælp gennem Laan til nødstedte Arbejdsløshedskasser tages op til fornyet Overvejelse, og Kasserne maa i Forhandling med Arbejdsdirektoratet søge gennemført saadanne Ændringer med Hensyn til deres vedtægtsmæssige Ydelser af foreløbig Karakter, at det bliver muligt med overkommelige Ofre, saa længe ekstraordinær Arbejdsløshed er inde, at holde Kasserne Virksomhed oppe. Det er ogsaa i en Tid som den, vi nu gennemlever, nødvendigt af den ganske simple Grund, at medens de, der endnu arbejder, maa bringe meget store Ofre paa Arbejdsløshedskassernes Alter, er det for adskillige Klasser af Arbejdere saaledes, at enten man arbejder eller man er henvist til Understøttelse, er man økonomisk ens stillet, ja, det er vel endogsaa i visse Tilfælde saaledes, at den, der arbejder, er ringere stillet end den, der er arbejdsløs. Endvidere maa man ganske sikkert inden-

for Arbejdsløshedskassernes Ledelse ved Ændringer i Vedtægterne søge et større ordinært Kontingent gennemført end det, der hidtil har været ydet. Det har for adskillige Kassers Vedkommende været saa minimalt, at det maatte betegnes som ganske urimeligt. For adskillige Kasser — det gælder sikkert de allerfleste — er det ordinære Kontingent op gennem Krigstidens Konjunkturer med de meget stærkt stegne Lønninger opretholdt paa samme Højde som før Krigen. Hvis jeg ikke husker fejl, har den ugentlige Ydelse til de Arbejdsløshedskasser, som er oprettet i Tilknytning til Arbejdsmændenes Organisation, været ca. 30 Ø., og det er den blevet ved at være op gennem Krigsaarene, da Arbejdsmændenes Indkomster gik op til mellem 10 og 20 Kr. om Dagen. Se nu denne ugentlige ordinære Ydelse paa Baggrund af et Laanebeløb fra det danske Samfund gennem Statskassen paa op mod 3 Mill. Kr. i de 1½ Aar, hvori vi har haft Krisetilstand, og man vil indrømme, at Opretholdelsen af et saadant Forhold ikke kan findes rimelig.

Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at gøre Rede for, hvad der i det hele i Finansaaret 1921—22 fra Statens Side er udbetalt til Arbejdsløse. Det ordinære Tilskud til Kasserne, som jo er lig Halvdelen af Medlemsbidraget, andrager meget nær ved 5 Mill. Kr. Som ekstraordinært Tilskud til Hjelpekasserne i Henhold til Loven af 22. December 1921 og til Lovene af 1. April 1921 og 1. December 1921 er der af Staten i det nævnte Finansaar udbetalt 25,4 Mill. Kr. Hertil kommer de ydede Laan paa 13—14 Mill. Kr. og endvidere et Bidrag til Arbejdsløshedsfonden paa 7 Mill. Kr. til Grundfonden og ekstraordinært 5 Mill. Kr. for at holde Understøttelserne oppe paa den hidtidige Højde i April Kvarter, altsaa et Beløb af i alt 12 Mill. Kr., som vil være opbrugt inden Udløbet af denne Maaned. Dette giver sammenlagt et Beløb af 56 Mill. Kr. Jeg tror, at der derigennem er givet Udtryk for en Forstaaelse fra denne Regerings Side af, hvilke Forpligtelser den nuværende Situation paafører Samfundet overfor de arbejdsløse, og vist en Redebonhed til ogsaa at handle i Overensstemmelse dermed, som burde finde en anden Anerkendelse fra det social-